

عنوان مقاله:

روانشناسی سیاسی انتخابات دوره ی دهم ریاست ج. ا. ایران

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، سیاست و رسانه، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

عبدالمحمود محمدی لرد - دکتری علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی، پژوهشگر ارشد پژوهشکده مطالعات راهبردی

خلاصه مقاله:

تغییر نگرش و ارتباطات افناعی، یکی از مهم ترین موضوعات روانشناسی اجتماعی است که در فرآیندهای انتخاباتی، بیش ترین کاربرد عملیاتی را داشته و در دموکراسی های پیشرفته به صورت گسترده مورد استفاده قرار می گیرد. در این مقاله سعی شده است مسائل انتخابات ریاست جمهوری دهم، با استفاده از «مدل احتمال پردازش» بازخوانی شده و قدرت توضیح دهندگی این مدل، مورد آزمون قرار گیرد. نتایج این تحقیق نشان داد که «مدل احتمال پردازش»، قابلیت توضیح مسائل انتخابات دهم را از منظر روانشناسی سیاسی داشته و می تواند به عنوان الگوی روانشناسی سیاسی پدیده ی انتخابات در ایران مورد استفاده قرار گیرد. به ویژه این که نظریه ی نخبه گرایی دموکراتیک رفتار کاملا عقلانی انسان در حوزه ی سیاست را رد کرده و معتقد است که شهروندان به طور کلی تحت تاثیر انگیزه های غیر عقلانی در سیاست قرار می گیرند. نخبگان سیاسی هم قادرند بر تصمیمات توده های مردم در موضوعات سیاسی تاثیر گذاشته و مستقل از اراده ی مردم در صحنه ی سیاسی عمل نمایند. بر این اساس، در یافته های این پژوهش پیشنهاد شده است که وزارت کشور و شورای نگهبان به عنوان متصدیان امر انتخابات در کشور، برای پیشگیری از تکرار حوادث تلخ پس از انتخابات دهم ریاست جمهوری، یافته های علمی دانشمندان علوم ارتباطات، تبلیغات و روان شناسی سیاسی به ویژه اصول مربوط به مدل معرفی شده در این تحقیق را به صورت موثر و کاربردی مورد استفاده قرار دهند.

کلمات کلیدی:

روانشناسی سیاسی، تغییر نگرش، افناع، مدل احتمال پردازش، انتخابات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1352433>

